

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 133/2025 van 10 december 2025

Betreft: Advies m.b.t. een ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 22 van 15 september 1970 met betrekking tot de bijzondere regeling voor landbouwondernemers inzake belasting over de toegevoegde waarde, wat de verplichtingen inzake de uitreiking in gestructureerde elektronische vorm van het aankoopborderel in het kader van de bijzondere regeling voor landbouwondernemers betreft* (CO-A-2025-187)

Trefwoorden: /

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op de adviesaanvraag van Jan Jambon, Minister van Financiën, (hierna: de aanvrager) ontvangen op 3 november 2025;

Brengt de Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit) op 10 december 2025 het volgende advies uit:

I. Voorwerp en context van de adviesaanvraag

1. Op 3 november verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot de artikelen 2 en 3 van het ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 22 van 15 september 1970 met betrekking tot de bijzondere regeling voor landbouwondernemers inzake belasting over de toegevoegde waarde, wat de verplichtingen inzake de uitreiking in gestructureerde elektronische vorm van het aankoopborderel in het kader van de bijzondere regeling voor landbouwondernemers betreft* (hierna: het ontwerp).
2. De wijzigingen die door het ontwerp worden aangebracht in het koninklijk besluit nr. 22 van 15 september 1970 *met betrekking tot de bijzondere regeling voor landbouwondernemers inzake belasting over de toegevoegde waarde* (hierna: het koninklijk besluit nr. 22), hebben betrekking op de nieuwe modaliteiten van de uitreiking van het aankoopborderel door de medecontractant van de landbouwondernemer die de bijzondere regeling voor landbouwondernemers toepast, in het kader van de verplichting om vanaf 1 januari 2026 voor bepaalde handelingen enkel gestructureerde elektronische facturen uit te reiken.
3. Overeenkomstig artikel 57, §1*bis* van het Btw-Wetboek vallen landbouwondernemers onder een bijzondere btw-regeling waardoor ze grotendeels uitgesloten zijn van de normale factureringsverplichtingen die worden opgelegd aan belastingplichtigen. Hun verkopen worden momenteel vastgelegd via aankoopborderellen die door de afnemer van de goederen worden opgesteld en uitgereikt. Met de komende verplichting tot gestructureerde elektronische facturatie dient ook deze documentatie te worden gedigitaliseerd. Daarom wordt het aankoopborderel omgevormd tot een elektronische variant in de vorm van een gestructureerd document dat de medecontractant (koper) uitreikt. Dit wordt omschreven als een vorm van "self-billing", doch niet in de gebruikelijke betekenis ervan. In de onderhavige context is het immers de medecontractant die als verkrijger van de goederen verplicht wordt om het aankoopborderel in gestructureerde elektronische vorm uit te reiken, en niet de leverancier (de landbouwer). De landbouwer moet deze elektronische documenten wel kunnen ontvangen. Dit sluit tevens aan bij de toekomstige algemene elektronische rapporteringsplicht.
4. De artikelen 2 en 3 van het ontwerp vervangen respectievelijk de artikelen 4 en 4*bis* van het koninklijk besluit nr. 22 teneinde deze wijzigingen door te voeren.

II. Onderzoek ten gronde

5. De Autoriteit stelt vast dat de onderhavige regeling louter betrekking heeft op btw-plichtige ondernemingen die uit hoofde van de btw-wetgeving onderworpen zijn aan de (aankomende) verplichtingen inzake elektronische facturatie en rapportering. Ter zake brengt de Autoriteit in herinnering dat overeenkomstig artikel 1 AVG, gelezen in het licht van overweging 14 AVG, de

door de AVG geboden bescherming betrekking heeft op natuurlijke personen en zich aldus niet uitstrekt tot de verwerking van gegevens over rechtspersonen en, meer concreet, als rechtspersonen gevestigde ondernemingen. Zodoende heeft dit advies louter betrekking op de verwerking van gegevens van natuurlijke personen die door de bepalingen van het ontwerp worden gevat, voor zover die verwerkingen aangemerkt moeten worden als een verwerking van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 2 en 3 AVG. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de bescherming die rechtspersonen desgevallend genieten krachtens de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie¹.

6. Daarbij dient wel opgemerkt te worden dat voor de toepassing van het economische recht ook natuurlijke personen gekwalificeerd kunnen worden als onderneming. Wanneer er in dergelijke gevallen sprake is van een verwerking van gegevens die aanleiding geeft tot de identificatie van deze natuurlijke personen, is de AVG uiteraard wel van toepassing.
7. In het onderhavige geval is de Autoriteit van oordeel dat de wijzigingen aan de facturatiemodaliteiten in het kader van de bijzondere regeling voor landbouwondernemers, geenszins een invloed heeft op de wezenlijke elementen van de reeds bestaande verwerkingen van (persoons)gegevens, zowel tussen de contracterende ondernemingen enerzijds, als tussen deze partijen en de FOD Financiën anderzijds.
8. De door het ontwerp voorziene wijzigingen doen ook geen afbreuk aan het feit dat de factuur, of, in het onderhavige geval, het borderel, de enige originele administratieve documenten zijn die de belastbare handeling tussen belastingplichtigen kunnen vaststellen, en dewelke aldus noodzakelijk zijn voor de btw-controle.
9. Onverminderd het bovenstaande verwijst de Autoriteit niettemin naar haar overwegingen inzake de elektronische facturatie zoals geformuleerd in het advies nr. 123/2025², in het bijzonder voor wat betreft de beschikbaarheid voor de betrokkenen van de relevante Europese regelgeving inzake elektronische facturatie, de technische aspecten van het OpenPeppol-ecosysteem en de te bieden garanties zodanig dat elke belastingplichtige die optreedt als (individuele) verwerkingsverantwoordelijke erop kan vertrouwen dat het gebruik van OpenPeppol geen afbreuk doet aan de verantwoordelijkheden die krachtens de AVG op hem rusten.

OM DEZE REDENEN

¹ Zie in dat kader bijvoorbeeld HvJ-EU, 9 november 2010, C-92/09 en C-93/09 (Volker und Markus Schecke GbR en Hartmut Eifert v. Land Hessen).

² Te raadplegen via: <https://www.autoriteprotectiondonnees.be/publications/avis-n0-123-2025.pdf>.

de Autoriteit,

is van oordeel dat het ontwerp geen aanleiding geeft tot bijzondere opmerkingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens.

Volledigheidshalve verwijst zij inzake de elektronische facturatie naar haar advies nr. 123/2025.

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Jaspar Alexandra, Directeur